

לקוחי שיהיה

2 BACK
BASICS

UTILIZING HASHEM'S LOAN

Parshas Mishpatim
פרשת משפטים

פרשת משפטים

דער טעם וואָס דער נתינת כוח פון דעם אויבערשטן, כסף תלוה, ווערט אָנגערופן מיטן נאָמען הלואה, איז ווייל דעם כוח קאָנען אידן נעמען און אויסנוצן אויף פּוּעל'ן אין זייערע ענינים, אפילו בשעת אַז דאָס זיינען נידעריקע ענינים.

יב. דער ענין פון דעם אין פּוּעל ובלמוד החסידות בפרט איז:

פאַראַן אַזעלכע וואָס מיינען אַז מיט לערנען חסידות דאַרף מען וואַרטן ביז ער וועט זיין פריער אַפּגעהיט בתכלית אפילו אין אַ דקדוק קל של דברי סופרים און אין אַ הידור מצוה. כל זמן ער איז נאָך חושש, אַז ער האַלט נאָך ניט דערביי, ווער רעדט נאָך אַז ער ווייס אַז ער קען אַמאָל אַריבערפאַלן אין אַ הידור מצוה, און אין אַ דקדוק קל של דברי סופרים, ומכל שכן אויב ער פאַלט דורך אפילו אין אַ דרבנן, און אַמאָל אפילו אין אַ דאורייתא, סיי אין אַן ענין פון קום ועשה און סיי אין אַן ענין פון שב ואל תעשה, דאַן — טראַכט ער — קען ער זיך ניט עוסק זיין אין לימוד החסידות און אין עבודת התפלה, און בכלל אין ענינים נעלים.

זאָגט מען: מלוה להוצאה ניתנה, ניט קוקנדיק אויף דער הויכקייט פון חורת החסידות, וואָס דער אַלטער רבי האָט אויף דעם געגעבן אַ משל פון אַן אבן טובה וואָס געפינט זיך בכתר המלך¹⁷, וואָס אַן דעם אבן טובה איז דער גאַנצער כתר קיין כתר ניט, פונדעסטוועגן, גיט מען רשות צו יעדער אידן נעמען דעם

ט. אין היינטיקער סדרה זאָגט ער, אם כסף תלוה. זאָגן רז"ל¹⁸, אַז כאַטש עס שטייט „אם“, מיינט דאָס ניט קיין רשות, נאָר דאָס איז אַ מצוה און אַ חובה.

אויפן פסוק מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל זאָגן רז"ל¹⁹, אַז דאָס וואָס דער אויבערשטער הייסט טאַן אידן, טוט ער אויך אַליין, וואָס דאָס מיינט חקיו ומשפטיו, זיינע חוקים און זיינע משפטים, וואָס ער אַליין איז זיי מקיים.

פון דעם איז פאַרשטאַנדיק אַז אויך דער אויבערשטער איז מקיים אם כסף תלוה את עמי.

י. דער ענין פון הלואה איז: מען גיט יענעם געלט, כאַטש עס קומט אים ניט. יענער גיט ניט עפעס פאַר דעם. עס איז אַבער ניט קיין מתנה, נאָר יענער ווערט נתחייב אַפּצוגעבן שפעטער.

אַזוי אויך דער אויבערשטער גיט אַ אידן ענינים און כחות, ער מאַנט אַבער, מען זאָל אויסנוצן דאָס אַלץ אויף אויספירן זיין שליחות, אַפּגעבן דאָס אין חוקיו ומשפטיו.

יא. אין דעם ענין פון געבן אַ זאָך על מנת צוריקצוגעבן, זיינען פאַראַן צוויי אופנים: שאלה און הלואה. דער חילוק פון די ביידע איז: ביי שאלה — מוז דער שואל אַפּגעבן די זעלבע זאָך וואָס ער האָט גענומען, עס ווערט ניט זיינע. אַבער מלוה — להוצאה ניתנה, עס ווערט אינגאַנצן דעם לווה'ס, און ער קען דאָס נוצן אויף אַלערליי ענינים.

17) זע התמים חוברת ב. בטאון חב"ד חוברת ה.

15) מכילתא הובא בפירש"י על התורה.
16) שמות רבה פ"ל, ט.

1. In this week's Parsha the Possuk states "אם תלוה כסף - If you will lend money". The Chachomin explain that although the Possuk writes the word "if", which would seem to indicate that there is an option being given, lending money is actually a positive commandment. There is a Possuk in Tehilim which says "מגיד דבריו ליעקב ומשפטיו לישׂראל" - He tells His words to Yakov, His laws and his statutes to Yisrael". The Chachomim derive from the use of the word "His" that all the commandments that Hashem gives to his people, He fulfills in some form as well. This would indicate that just as Hashem commanded His people to lend money, He too fulfills this obligation.

2. When lending money to another, it is given without the other person deserving it or earning it. However, the money was not given as a gift and the borrower is responsible to repay the debt later. Similarly, Hashem gives the Jew-

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
There are	זיינען פאראן	Today's	היינטיקער
Borrowing	שאלה	"If you will lend money"	אם כסף תלוה
Lending	הלואה	Although it states	כאטש עס שטייט
From both of these	פון די ביידע	It doesn't mean it is optional	מיינט דאס ניט קיין רשות
Must	מוז	Rather	נאר
The same thing	די זעלבע זאך	Obligation	חובה
Took	גענומען	"He tells His words to Yakov	מגיד דבריו
Doesn't become his	ווערט ניט זיינע	His statutes and laws to Yisrael"	ליעקב...
Was given to spend	להוצאה ניתנה	Tells the Jews to do	הייסט טאן אידן
Completely	אינגאנצן	He does himself	טוט ער אויך אליין
Use	נוצן	His	זיינע
All sorts of things	אלערליי ענינים	Understood	פארשטאנדיק
Is called	ווערט אנגערופן	Also	אויך
With the name	מיטן נאמען	One gives another person money	מען גיט יענעם געלט
Since	ווייל	He doesn't owe it to him	עס קומט אים ניט
Jews can take	קאנען אידן נעמען	Becomes obligated	ווערט נתחייב
Their matters	זייערע ענינים	To give it back later	אפצוגעבן שפעטער
Low	נידעריקע	But he demands	ער מאנט אבער
In practicality	אין פועל	Use it out	אויסנוצן
There are those	פאראן אזעלכע	In order to fulfill	אויף אויספירן
Who think	וואס מיינען	Give away/use for	אפגעבן
Wait	ווארטן	Giving something	געבן א זאך
Until	ביז	To give it back	צוריקצוגעבן
First careful	פריער אפגעהיט		
Still suspects	נאך חושש		
Not yet holding there	האלט נאך ניט דערביי		
He knows	ער ווייס		

ער גאר ניט ווי דאָס אַראָפּצוטראַגן צו זיך.

י.ג. דער טעם אויף דעם נתינת כוח וואָס דער אויבערשטער גיט — כסף תלוה, זאָגט ער אין פסוק — את עמי. זאָגן רז"ל¹⁸), עמי ונכרי עמי קודם. וויבאַלד אַז מען דאַרף באַוואַרענען און זאָגן עמי קודם, איז פאַרשטענדלעך אַז ס'איז פאַראַן אַן אַרט אויף זאָגן אַנדערש, און פונדעסטוועגן זאָגט מען עמי קודם.

פון דעם איז פאַרשטאַנדיק אַז דער נתינת כוח קומט פון אַזאַ אַרט וואָס דאַרטן רירט ניט אַן עבודת הנבראים, בחינת אדון יחיד שרש השרשים¹⁹). ווי ער זאָגט²⁰) איני יודע באיזה מהם חפץ, במעשה צדיקים צי במעשה רשעים, און ס'דאַרף זיין אַ לימוד אויף דעם ווייל דאַרט קען זיין אַ נתינת מקום עס זאָל זיין אַנדערש. נאָר מצד דער בחירה עצמית, וואָס דער אויבערשטער האָט בוחר געווען אין נשמות ישראל, איז עמי קודם.

און דאָס איז די מדריגה וואָס אויף איר שטייט, הלא אַח עשו ליעקב נאום ה' ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי²¹). מעשה התחתונים רירט דאַרטן ניט אַן, דערפאַר איז אַח עשו ליעקב, ביידע גלייך. און פונדעסט-וועגן, מצד דער בחירה ואהבה עצמית, איז ואוהב את יעקב גו'. און דאָס איז אויך וואָס ער זאָגט

(18) בבא מציעא ע"א, א.

(19) עבודת הקודש חלק ב פרק ג, גע-בראכט אין של"ה (לא, ב). הענין נתבאר בד"ה צאינה וראינה עזר"ת. בד"ה לא תהי משכלה תשי"ב.

(20) בראשית רבה ס"ב.

(21) מלאכי א, ב"ג.

נאָך אַז ער ווייס אַז ער קען אַמאַל אַריבערפאַלן אין אַ הידור מצוה, און אין אַ דקדוק קל של דברי סופרים, ומכל שכן אויב ער פאַלט דורך אפילו אין אַ דרבנן, און אַמאַל אפילו אין אַ דאורייתא, סיי אין אַן ענין פון קום ועשה און סיי אין אַן ענין פון שב ואל תעשה, דאָן — טראַכט ער — קען ער זיך ניט עוסק זיין אין לימוד החסידות און אין עבודת התפלה, און בכלל אין ענינים נעלים.

זאָגט מען: מלוה להוצאה ניתנה. ניט קוקנדיק אויף דער הויכקייט פון תורת החסידות, וואָס דער אַלטער רבי האָט אויף דעם געגעבן אַ משל פון אַן אבן טובה וואָס געפינט זיך בכתר המלך²²), וואָס אַן דעם אבן טובה איז דער גאַנצער כתר קיין כתר ניט, פונדעסטוועגן, גיט מען רשות צו יעדער אידן נעמען דעם כתר המלך און אויסנוצן אים אין זיינע ענינים.

מען מאַנט ביי יעדער אידן, אַז ווי נידעריק ער זאָל ניט זיין, זאָל ער קיין איין טאָג ניט פאַרפעלן זיין שיעור וואָס ער האָט אין חסידות, און אפילו אין דעם טאָג גופא וואָס ער איז נכשל געוואָרן ח"ו אין אַ דאורייתא, סיי אין אַן ענין פון קום ועשה סיי אין אַן ענין פון שב ואל תעשה, זאָל ער אויך דעם טאָג ניט פאַרפעלן זיין שיעור אין לימוד החסידות, און ניט נאָר אַן ענין פון עבודה נאָר אויך אַן ענין פון השכלה אין אלקות, און אפילו אַזאַ ענין אין השכלה וואָס מצד זיין הויכקייט ווייס

(17) זע התמים חוברת ב, בטאון חב"ד חוברת ה.

ish people special power and gifts, all on condition that they will be "repaid" through the Jewish people using them in order to serve Hashem.

3. There are two manners in which a person can lend something to another. The first manner is when the borrower is obligated to give back the same object he was given. An example of this would be when a person borrows a lawnmower. He was given the lawnmower to use, but he must return the very same lawnmower to the kind fellow he borrowed it from. The second manner is when the lender intended for the borrower to use what he borrowed and return something different. The perfect example of this would be when one borrows money. The lender obviously does not want the borrower to return the same money he lent him,

but rather that money now belongs completely to the borrower to use and try to earn a profit from and then return different money.

4. As we mentioned, the powers and strength a Jew is given from Hashem are referred to as הלוואה - the second type of borrowing. The powers Hashem gives to the Jewish people are not intended to be untouched and then returned the way they were given. These powers now belong to the Jewish person in order for him to

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
(Between) my nation and others, my nation comes first	עמי ונכרי עמי קודם	He can fall at times	ער קען אמאל אריבערפאלן
Since	וויבאלד	Both	סיי
Forewarn	באווארענען	Something he was obligated to do	קום ועשה
Understood	פארשטענדלעך	Something he was obligated to refrain from doing	שב ואל תעשה
There is place/room	ס'איז פאראן אן ארט	Then	דאן
Different/otherwise	אנדערש	He thinks	טראכט ער
From such a place	פון אזא ארט	Notwithstanding	ניט קוקנדיק
It doesn't matter/concern	ריריט ניט אן	Height/greatness	הויכקייט
Whether	צי	Gave	געגעבן
Because there	ווייל דארט	Which is found	וואס געפינט זיך
Choice that comes from the essence	בחירה עצמית	Without	אן
Is Eisav not a brother to Yakov?	הלא אח עשו ליעקב	Nevertheless	פונדעסטוועגן
Therefore	דערפאר	Take	נעמען
Both equally	ביידע גלייך	Use out	אויסנוצן
A loving desire for the house of your father	נכסוף נכספת לבית אביך	Demands	מאנט
This means	ד.ה. (=דאס הייסט)	However low	ווי נידעריק
		Not one day	קיין איין טאג ניט
		Miss out	פארפעלן
		Draw it down to himself	אראפצוטראגן צו זיך

אם כסף תלוה, כסף איז מרמו אויף אהבה, מלשון נכסוף נכספת לבית אביך²²), ד. ה. אז די מלוה, נתינת כח, איז ניט מצד עבודה נאָר מצד דער אהבת עצמית פון דעם אויב-בערשטן צו אידן.

יד. וויבאלד אז דער נתינת כוח איז פון אזא אָרט וואו ס'איז ניט נוגע מעשה התחתונים, במילא איז דער נתינת כוח צו יעדער אידן, וואָרום אין דעם אָרט פון וואָנען עס ווערט נמשך דער כוח, האָט העדר העבודה ניט גע'פועל'ט קיין פגם.

און דאָס איז אויך וואָס דער פסוק איז ממשיך, את העני עמך: ניט קוקנדיק וואָס ער איז אָן עני, ער האָט זיך אַריינגעטראַכט אין זיין מעמד ומצב און ער איז צעבראָכן פון דעם, און האָט טאַקע פון וואָס צו זיין צעבראָכן, פונדעסטוועגן דאָרף ער וויסן אז אויך ער האָט דעם כוח מלמעלה, וואָרום אהבה עצמית, דער-גרייכט אַלעמען, אויך אים, און אדרבה — דערפאַר וייל ער איז אָן עני, איז דאָך באַוואוסט אז דער אויבערשטער געפינט זיך אין אַ לב נשבר ונדכה דוקא.

לא תהי' לו כנושה: אויב דער לוח האָט ניט מיט וואָס צו צאָלן, ובמילא וועט דער מאָנען ניט העלפן, מער ניט ווי מאַכן אים ענג, טאָר מען ביי אים ניט מאָנען. נאָך מער: מען טאָר ניט דורכגיין פאַרביי דעם לוח באופן עס זאָל אים מאַכן ענג²³).

ווי גערעדט פריער — איז מגיד דבריו ליעקב גו' מה שהוא מצוה לבניו הוא עושה, איז אזוי אויך למעלה — בשעת אז מיטן מאָנען

דורך קו השמאל און מיט יסורים, טוט מען גאַרנישט אויף, איז סתם מאָנען — לא תהי' לו כנושה.

אזוי ווי עס שטייט על מה תוכו עוד תוסיפו סרה²⁴). על מה תוכו — וויבאלד אז דאָס פועל'ט ניט, אדרבה, עוד תוסיפו סרה. בשעת דער אויבערשטער זעט אז מיט דעם קו השמאל טוט מען ניט אויף, וועט ער ווידער אָנהויבן מיטן קו הימין, מיט קירוב בחד וברחמים בטוב הנראה והנגלה.

(משיחת ש"פ משפטים, תשי"ב)

טו. אין מדרש תנחומא שטייט אויפן פסוק אם כסף תלוה את עמי את העני עמך, אז דאָס באַרגט מען דעם אויבערשטן, מלוה ה' חונן דל, דורך דעם וואָס מען איז חונן דל — נתינת הצדקה — איז מען מלוה הוי', מען באַרגט דעם אויבערשטן.

דער אויבערשטער אז ער צאָלט — צאָלט ער לויט זיין מדה, דער אויבערשטער איז דאָך בלי גבול — צאָלט ער אויך בלי גבול (אָן אַ גרענעץ).

ווי מען האָט גערעדט אין דער התועדות פון יו"ד שבט, אין דעם ענין וואָס דער צ"צ איז מבאר אין ספר החקירה בתחילתו, אז הגם בלי גבול בפועל איז ניט שייך אין נבראים, וואָרום אפילו אז עס וועט ניתוסף ווערן נאָך און נאָך, איז, סוף כל סוף, בלייבט דאָך דאָס בהגבלה;

דאָס איז אָבער מער ניט וואָס בפועל איז ניטאָ קיין בלי גבול אין נבראים, אָבער בכח קען דאָך דער אויבער-שטער געבן ווייטער און ווייטער, דור אחר דור, עד אין קץ. טיפער דער

(22) תניא ריש פרק נ.

use in his personal affairs, even lowly, mundane ones.

5. A practical example of what this means would be the commitment one must have to the daily study of Chassidus. Some may think that since Chassidus is so holy and lofty, in order for someone to be considered "worthy" of learning it, he must first ensure that his spiritual state is flawless. If someone is aware that from time to time they may "slip-up" regarding a certain stringency, or even an actual Mitzvah, then surely they are not ready to study Chassidus or Daven at length.

6. This is why the Torah tells us "מלוה להוצאת" "A loan was given

to be spent". The fact that Chassidus is extremely lofty and holy is indeed the truth. To such an extent that the Alter Rebbe compared it to the most precious stone in the king's (Hashem's) crown. Although without this precious stone the entire crown loses its worth, nevertheless, Hashem tells every Jew to take it and use it to his benefit, regardless of where he is holding spiritually. Hashem gives every Jew this "loan" in order that they can use it to their benefit in their personal matters. It is not meant to just sit there and be returned the way it was given. Chassidus must be utilized to its fullest potential by each person on their own level. Every person is obligated to study Chassidus every single day, even on those days which he committed a sin, heaven forbid. Even on a day which one, unfortunately, transgressed a biblical commandment he must remain committed to the study of Chassidus. (He must even study the deepest parts of Chassidus which may not seem relevant to his current state.)

7. What is the reason why Hashem gives this special spiritual loan to his people?

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Do not act with him as a lender (if he cannot pay)	לא תהי' לו כנושה	Where it doesn't matter	וואו ס'איז ניט נוגע
Has not with what to pay	מיט וואס צו צאלן האט ניט	Every	יעדער
The demanding will not help	וועט דער מאנען ניט העלפן	Because	ווארום
Make him	מאכן אים ענג	From where	פון וואנען
Pass by	דורכגיין פארביי	Lack of Avodah	העדר העבודה
Like we spoke earlier	ווי גערעדט פריער	Didn't cause any defect	ניט גע'פועל'ט קיין פגם
Through the "left side" (harsh treatment)	דורך קן השמאל	Though to himself	האט זיך אריינגעטראכט
Punishments	יסורים	His situation	זיין מעמד ומצב
Doesn't accomplish anything	טוט מען גארנישט אויף	Broken from it	צעבראכן פון דעם
Why are you beaten when you still continue to rebel?	על מה תוכו עוד תוסיפו סרה	He must know	דארף ער וויסן
Sees	זעט	Reaches everyone	דערגרייכט אלעמען
Start again	ווידער אנהויבן	Also him	אויך אים
		Known	באוואוסט
		Is found	געפינט זיך
		A broken and crushed heart	לב נשבר ונדכה

ער גאר ניט ווי דאָס אַראָפּצוטראַגן
צו זיך.

י.ג. דער טעם אויף דעם נתינת
כוח וואָס דער אויבערשטער גיט —
כסף תלוה, זאָגט ער אין פסוק —
את עמי. זאָגן רז"ל¹⁸), עמי ונכרי
עמי קודם. וויבאלד אַז מען דאַרף
באוואַרענען און זאָגן עמי קודם, איז
פאַרשטענדלעך אַז ס'איז פאַראַן אַן
אַרט אויף זאָגן אַנדערש, און פונ-
דעסטוועגן זאָגט מען עמי קודם.

פון דעם איז פאַרשטאַנדיק אַז
דער נתינת כוח קומט פון אַזאַ אַרט
וואָס דאַרטן רירט ניט אַן עבודת
הנבראים, בחינת אדון יחיד שרש
השרשים¹⁹). ווי ער זאָגט²⁰) איני יודע
באיזה מהם חפץ, במעשה צדיקים צי
במעשה רשעים, און ס'דאַרף זיין אַ
לימוד אויף דעם ווייל דאַרט קען
זיין אַ נתינת מקום עס זאָל זיין
אַנדערש. נאָר מצד דער בחירה
עצמית, וואָס דער אויבערשטער האָט
בוחר געווען אין נשמות ישראל, איז
עמי קודם.

און דאָס איז די מדריגה וואָס אויף
איר שטייט, הלא אַח עשו ליעקב
נאום ה' ואוהב את יעקב ואת עשו
שנאתי²¹). מעשה התחתונים רירט
דאַרטן ניט אַן, דערפאַר איז אַח עשו
ליעקב, ביידע גלייך. און פונדעסט-
וועגן, מצד דער בחירה ואהבה עצמית,
איז ואוהב את יעקב גו'.

און דאָס איז אויך וואָס ער זאָגט

נאָך אַז ער ווייס אַז ער קען אַמאָל
אַריבערפאַלן אין אַ הידור מצוה, און
אין אַ דקדוק קל של דברי סופרים,
ומכל שכן אויב ער פאַלט דורך אַפילו
אין אַ דרבנן, און אַמאָל אַפילו אין
אַ דאורייתא, סיי אין אַן ענין פון
קום ועשה און סיי אין אַן ענין פון
שב ואל תעשה, דאָן — טראַכט ער
— קען ער זיך ניט עוסק זיין אין
לימוד החסידות און אין עבודת התפ-
לה, און בכלל אין ענינים נעלים.

זאָגט מען: מלוה להוצאה ניתנה.
ניט קוקנדיק אויף דער הויכקייט פון
חורת החסידות, וואָס דער אַלטער
רבי האָט אויף דעם געגעבן אַ משל
פון אַן אבן טובה וואָס געפינט זיך
בכתר המלך²²), וואָס אַן דעם אבן
טובה איז דער גאַנצער כתר קיין
כתר ניט, פונדעסטוועגן, גיט מען
רשות צו יעדער אידן נעמען דעם
כתר המלך און אויסנוצן אים אין
זיינע ענינים.

מען מאַנט ביי יעדער אידן, אַז
ווי נידעריק ער זאָל ניט זיין, זאָל
ער קיין איין טאָג ניט פאַרפעלן זיין
שיעור וואָס ער האָט אין חסידות,
און אַפילו אין דעם טאָג גופא וואָס
ער איז נכשל געוואָרן ח"ו אין אַ
דאורייתא, סיי אין אַן ענין פון קום
ועשה סיי אין אַן ענין פון שב ואל
תעשה, זאָל ער אויך דעם טאָג ניט
פאַרפעלן זיין שיעור אין לימוד
החסידות, און ניט נאָר אַן ענין פון
עבודה נאָר אויך אַן ענין פון השכלה
אין אלקות, און אַפילו אַזאַ ענין אין
השכלה וואָס מצד זיין הויכקייט ווייס

18) בבא מציעא עא, א.
19) עבודת הקודש חלק ב פרק ג, גע-
בראַכט אין של"ה (לא, ב). הענין נתבאר
בד"ה צאינה וראינה עזר"ת. בד"ה לא
תהי משכלה תשי"ב.
20) בראשית רבה ספ"ב.
21) מלאכי א, ב"ג.

17) זע התמים חוברת ב. בטאון חב"ד
חוברת ה.

טייטש'ן TRANSLATIONS

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
a proactive obligation	פון קום ועשה	to take the crown of the king	נעמען דעם כתר המלך	We say	זאגט מען:
or in a matter	סיי אין אן ענין	and use it out	און אויסנוצן אים	"a loan was given to be spent".	מלוה להוצאה ניתנה
of an obligation to refrain from doing something,	פון שב ואל תעשה,	in his personal matters.	אין זיינע ענינים.	Notwithstanding the greatness	ניט קוקנדיק אויף דער הויכקייט
he should	זאל ער	It is demanded of every Jew	מען מאנט ביי יעדער אידן	Of Chassidus,	פון תורת החסידות,
also on that day	אויך דער טאג	That however low	אז ווי נידעריק	which the Alter Rebbe	וואס דער אלטער רבי
not miss out his designated time	ניט פארפעלן זיין שיעור	he may be	ער זאל ניט זיין,	Gave regarding it	האט אויף דעם געגעבן
in learning Chassidus.	אין לימוד החסידות,	he should	זאל ער	a Moshol	א משל
And not only (learn)	און ניט נאר	for even one day	קיין איין טאג	of a precious stone	פון אן אבן טובה
a concept of actual Avodah	אן ענין פון עבודה	not miss out his allotted learning time	ניט פארפעלן זיין שיעור	which is found	וואס געפינט זיך
but also	נאר אויך	that he has for Chassidus.	וואס ער האט אין חסידות	in the kings crown,	בכתר המלך,
(a matter of) deep G-dly understanding,	פון השכלה אין אלקות	And even	און אפילו	(that) without the precious stone	וואס אן דעם אבן טובה
and even	און אפילו	on the day itself	אין דעם טאג גופא	the entire crown is	איז דער גאנצער כתר
such a concept	אזא ענין	which he failed,	וואס ער איז נכשל געווארן	not a crown at all,	קיין כתר ניט
that because of its loftiness	וואס מצד זיין הויכקייט	Heaven forbid,	ה"ו	nevertheless,	פונדעסטוועגן,
he has no idea	ווייס ער גאר ניט	in a biblical commandment.	אין א דאורייתא,	permission is given	גיט מען רשות
how to draw it down	ווי דאס אראפצוטראגן	Whether in a matter of	סיי אין אן ענין	to every Jew	צו יעדער אידן
to himself.	צו זיך.				

R KNOWLEDGE!

4. **WHAT** type of level is this loan coming from?

---

5. **WHY** does the Possuk specify that the loan goes to a poor person?

---

6. **EXPLAIN** how the law of a lender not putting pressure for payment applies to Hashem.

---

don't reach, and therefore it would seem that there is no difference between Yakov and Eisav. However, Hashem chooses Yakov over Eisav out of his deep love for him which isn't limited to Yakov's actions, but rather a deep love from Hashem's essence. This is also why this Possuk uses the term "כסף" for money. כסף can also be a term of endearment and love, this shows us that the "loan" that Hashem gives to his people is not a reward for their actions but rather a result of the deep love that he has for them.

10. Since this "loan" is coming from a place that is not affected by the actions of people, it is therefore given to every single Jew, regardless of where he is holding. This is why the Possuk uses the term "the poor of your nation", for even one who is broken and sad that he is not in the spiritual state he is intended to be in, he too receives this loan from Hashem.

11. The Possuk commands a lender who sees that the borrower is unable to repay the debt not to behave with him as a lender because it will make the borrower feel uncomfortable. When he will constantly press him for the money, or even just pass him by, the borrower will feel miserable about his debt since he is unable to pay back. The same is true in regards to how Hashem "demands" the repayment of his loan. If Hashem sees that demanding the return of the loan through the "left side" i.e. harsh judgments, will not accomplish anything, he will begin again with the "right side" i.e. open and revealed blessings and good.

SHOW OFF YOU

1. **WHAT** are two ways to lend something to someone else? **WHICH** one is being discussed in the Sicha?

---

2. **WHAT** type of loan does Hashem give to the Jewish people? **WHAT** is it meant to be used for?

---

3. **WHY** should one learn Chassidus if he feels he isn't holy enough?

JACI22AJC CONCEPTS

The answer to this question can be found within the Possuk itself, as it states "If you will lend money to my nation". From here it is learned that the Jewish people are given special preference when it comes to receiving loans. The Chachomim said regarding this law "(if it is between lending to) my nation (or lending to) a stranger, my nation comes first".

8. It would seem that it is unnecessary for the Possuk to tell us that Jewish people are the first to receive from Hashem. From the mere fact that in this Possuk Hashem has to make it clear that the Jewish people are the priority, there must be some reason to think otherwise. Hashem is making it clear that he is giving this special loan only to the Jewish people because it is coming from such a high level where all creations are equal, regardless of who they are and what they do. Regarding this level it is said "I do not know which to choose, the actions of the righteous or the actions of the wicked". Nevertheless, Hashem chooses the Jewish people over all other creations and selects them to be the ones to receive his special "loan". This is why the Possuk has to make it clear that "my nation comes first".

9. This is what the Possuk is referring to when it says "Is Eisav not a brother to Yakov? Yet I love Yakov and Eisav I hate". It is a level on which the actions of the creations

לזכות

החתן התמים

דוד יוסף שי' רחמני

והכלה המהוללה

מושקא תחי' גליק

לרגל יום חתונתם ביום א' דר"ח אדר

שיזכו לבנות בנין עדי עד

ויגרום נחת רוח רב

לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

2 BACK
BASICS

Seeing the Parsha the
way the Rebbe does